

52. Rone kyrka. Nu i Statens Historiska Museum.

Pl. 18.

Litteratur: SHM Bilagor till Inventarium: nr 15095 (1914); S. Lindqvist, Gotlands Bildsteine 2 (1942), s. 106 f., fig. 476 O. v. Friesen, Anteckningar 1934 (UUB).

Äldre avbildningar: E. Sörling, teckning (i SHM Bil. till Inv.-nr 15095); H. Faith-Ell foto 1933 (ATA; även i S. Lindqvist a. a.); H. Andersson foto 1934 (ATA).

Fragment av en bildsten. Funnet vid restaureringen av Rone kyrka år 1914 och s. å. överlämnat som gåva av församlingen till Statens Historiska Museum (inv.-nr 15095).

Kalksten. Fragmentet har utgjort en del av den ursprungliga bildstenens överstycke (huvud) jämte halsen; det har haft sin plats på stenens högra sida. Höjd 32 cm, bredd 21 cm; tjocklek 6–8 cm. Stenen är planhuggen på båda sidor. I runorna funnos rester av röd färg.

Inskrift:

... tur × sina × kopa ...
 5 10

»... sin goda dotter (el. syster) ...»

Till läsningen: T. v. om huvudstaven i 3 r en tillfällig skada i stenen. 4 s har Rök-runornas form ¹. Bistaven i 6 n till ²/₃ på huvudstavens h. sida; bistaven i 7 a till ²/₃ på huvudstavens v. sida. Däremot skära bistavarna i 9 o huvudstaven ungefär på mitten. 11 a är skadad, men övre delen är fullt säker.

53. Rone kyrka. Nu i Statens Historiska Museum.

Pl. 18.

Litteratur: SHM Bilagor till Inventarium: nr 15095 (1914); S. Lindqvist, Gotlands Bildsteine 2 (1942), s. 107, fig. 477; O. v. Friesen, Anteckningar 1934 (UUB).

Äldre avbildningar: E. Sörling, teckning (i SHM Bil. till Inv.-nr 15095); H. Faith-Ell foto 1933 (ATA; även i S. Lindqvist a. a.); H. Andersson foto 1934 (ATA).

Fragment, sannolikt av en bildsten. Liksom det föregående funnet vid restaureringen av Rone kyrka år 1914 och samma år överlämnat som gåva av församlingen till Statens Historiska Museum (inv.-nr 15095).

Kalksten. Höjd 16 cm, bredd 20 cm; tjocklek 10,5 cm. Stenen har varit planhuggen endast på den ristade sidan. Detta jämte den avsevärt olika tjockleken visar bestämt, att de båda fragmenten G 52 och G 53 ha tillhört två olika stenar. Även runbandets bredd och formen av runorna **u**, **r** och **a** äro olika.

Inskrift:

... **hvatr** : ...
5

Till läsningen: Av **r. 1** finns övre delen av huvudstaven och **h.** övre bistaven bevarade; runan har utan tvivel varit **h**. Nedre punkten i ett skiljetecken : efter **5 r** är rätt tydlig.

De 5 runorna utgöra sannolikt senare leden av ett mansnamn på *-hvatr*.

54. Rone kyrka.

Litteratur: P. A. Säve, Reseberättelse 1864 (ATA), s. 190; O. V. Wennersten i: Gotländska kyrkor I (1897), s. 62; H. Pipping i VHA Akad:s Månadsblad 1900, s. 57 f., Om runinskrifterna på de nyfunna Ardre-stenarna (1901), s. 44; C. W. Pettersson, skrivelse till Riksantikvarien den 22/3 1913 (ATA); O. Panelius, Hugo Pipping (Skrifter utg. av Svenska Litteratursällskapet i Finland, nr 353, 1955), s. 82.

Ristningar i kalkputsen.

a) I östra kyrkogårdsluckan, enligt P. A. Säve 1864: »Runor (blott tecken till) inne uti ö^a kyrkogårdsluckan.» Ristningen har icke kunnat återfinnas.

b) Väster om korets portal på väggen bakom dopfunten (Wennersten 1897, H. Pipping 1900). Utförligt beskriven av H. Pipping a. a.: »Inskriften är inhuggen liksom med en rad af nålstyng i väggens äldsta murbrukslager. Tyvärr är bruket ställvis afslaget, hvarigenom inskriften skadats.» Inskriften består av två rader, den nedre ungefär dubbelt så lång som den övre. Denna slutar med en figur, liknande en stege, som möjligen är ett bomärke. Nedre radens längd är 24 cm.

Pipping läser hela inskriften:

raþ run [e]pti[r] harmbraphum

De första runorna i andra raden (**pti** och **h**) äro dock ganska osäkra.

Pipping tolkar detta: *Ráð rún eftir harm-b-raðum*. Detta skulle enligt Pipping betyda: »Tyd runskriften enligt sorgeraderna». »Hvad härmed menas, kan jag ej säga och får ej heller fram någon bättre mening genom att läsa *harm-bráðum* eller *harm-b-ráðum* ... *b* uppfattar jag som inskott mellan *m* och *r*.»

Ristningen har icke kunnat återfinnas.

c) I tornrummet, i murbruket på norra väggen, 1,30 m över golvet, 1,25 m från nordportalens östra kant. Ristning i murbruket, tämligen tydlig:

· kṣ · statr hoar : kuz nri

d) I tornrummet, i murbruket på västra väggen, bakom orgeln, 1,40 m. ovanför golvet, ungefär mitt på väggen. Runorna äro delvis täckta av nyare kalkputs.

maria iuan -